

Zuidas symphony, door Justin Bennett.

(uiteindelijk edit is anders – ook vanwege de gebruikte interviews die hier niet geciteerd zijn)

Track 1. Zuidplein.

Yolande:

“international, popular, inspiring, accessible, changing, competitive, sporty, leisurely, energetic, residential, commercial, cosmopolitan, sustainable, ambitious, solid, modern, spacious, cultural, multilingual, educational, developing, profitable, aspirational, innovative, interesting, exceptional, safe, green, beautiful, inspiring, central – welcome to Zuidas.”

Als het aan het Projectbureau Zuidas ligt wordt dit een internationale toplocatie voor wonen en werken... Harry Wien:

“allemaal jongens en meisjes.....”

maar het moet ook een plek worden om te studeren, te uitgaan, te winkelen of te sporten - kortom het wordt een echt stukje stad.

< interview quotes!!! ->

Hier op het Zuidplein staat een groot scherm opgesteld waar en public, dus ongevraagd, videokunst wordt vertoond. Een bijzondere manier om kunst in de omgeving te plaatsen.

Het doet me aan de Situationisten uit de jaren 50 denken en hun theorie over de spektakelmaatschappij waar beelden echte menselijke interacties hadden verdrongen. Tegenover deze massacultuur stelden zij het spel centraal. Eén technique van hun was het *dérive* – het dwalen door een stad om deze zo te herontdekken.

De Homo Ludens van de situationisten kreeg zo zijn eigen stad met Constant's visionaire Nieuw Babylon - een van de meest invloedrijke Utopiën van de 20ste eeuw.

Is Zuidas dan een tegenpool? een Utopie voor de Homo Faber, de werkende mens, of valt er toch wat te spelen hier? Is het een plek voor insiders, of is er ruimte voor publiek? wat vinden de mensen hier om ons heen van deze publieke ruimte?

<< quotes – ending with menselijke schaal >>

(korte pauze)

Kom, we gaan - weg van het scherm over het midden van het zuidplein... we gaan op een *dérive* door Zuidas op zoek naar speelruimtes, publieke ruimtes en de geschiedenis van Zuid. En we gaan luisteren, op zoek naar het geluid van zuid. Ik probeer je niet al te veel af te laten dwalen want we hebben een afspraak over een uur op het Mahlerplein.

ga onder de brug door langs de fietsen. Als je bij het parkje komt, kies dan de volgende track op de speler

Track 2 Parkje.

loop linksom rond het parkje naar de overkant.

Hier wordt in ieder geval gespeeld – voetbal in twee maten.

“ de Kern van stedelijkheid is dat iedereen er iets te zoeken heeft en dat iedereen er welkom is.” stelde Pi de Bruijn, een van de grondleggers van Zuidas.

Het valt natuurlijk niet mee, om vanuit een *tabula rasa* echte stedelijkheid te creëren. Het is niet voor niks dat het plan Zuidas loopt tot aan 2030.

Kijk even terug naar waar we net vandaan komen. Je ziet de gebouwen van Zuidas oprijzen vanachter het zuidplein. je kijkt vooruit in de toekomst naar 2030. Draai weer om en kijk de Minervalaan in met zijn prachtige vleugelnoot bomen. Je kijkt terug naar 1905.

In dat jaar is men namelijk begonnen met bouwen aan HP Berlage's Plan Zuid. Het scharnierpunt was het Zuidstation, bijna op dezelfde plek als het huidige station – gebouwd 61 jaar later.

Dit station zou het begin zijn van een as die bij de Academie voor Beeldende Kunsten zou eindigen. Dit is de laan waar je nu naar kijkt, en deze loopt door tot aan het Hilton hotel. De akademie is nooit gebouwd.

Veel van de straten in Berlage's plan waren ingevuld door woonblokken gebouwd door socialistisch geörienteerde woningbouwverenigingen –maar dit kleine stukje is totaal anders – een chique mini-suburbia van zelfstandige villas.

loop rechts de pr. irenestraat in.

Het eerste gebouw op je rechter kant is het Stravinsky huis. We lopen richting Beethovenstraat. Als je er aankomt, blijf wachten.

Yolande:

Mahler4.. is the commercial heart of Zuidas with many top businesses residing there... Gershwin: Easy living in Zuidas... Vivaldi, with its slender high-rise buildings..

Wat doen al die componisten op de Zuidas? Niet alleen straten maar ook hele bouwprojecten zijn genoemd naar componisten. Hun namen hebben associaties met macht en traditie of juist met de moderniteit en de 'nieuwe wereld'. Door te verwijzen naar cultuur wordt het ontwikkelingsproces geloofwaardig gemaakt. En de lijst van namen geeft goed aan welke cultuur gerepresenteerd wordt. Het lijkt wel de Classic FM van de architectuur hier. Even de radio aan doen...

[Vrije Radio Zuidas (Channa): na een lange protestcampagne heeft de gemeente besloten de straatnamen te veranderen. De centrale straten en gebieden op Zuidas gaan nu heten:

Nono, Cage, Cardew, Braxton, Amacher, Feldman, Xenakis en Varese. De DJ wijk wordt nu eindelijk afgebouwd maar de voorstel over de woonstraten van Ravel te noemen naar punk en metal bands is nog in onderhandeling – we houden je op de hoogte! – en herrinner je: wees creatief: kraak de Zuidas!!]

Cultuur is belangrijk hier. Je ziet veel kunstwerken als je hier rondloopt. Het idee van het virtueel museum Zuidas is dat kunst een integraal deel uitmaakt van het hele plan, en dat kan doordat, ook door ontwikkelaars en planologen, cultuur steeds meer gezien wordt als een belangrijk factor. Sinds het opkomst van het concept van de creatieve stad wordt cultuur strategisch ingezet – als motor voor verandering in de stad.

“the buildings are the hardware, the culture is the software”

Grote hoop was gevestigd op Joop van den Ende's theater op de Zuidas maar dat is helaas geëindigd in een groot fraudeonderzoek.

Als het aan ING ligt, komt er hier ook een Designmuseum, maar de musea in de binnenstad vinden het fijner om daar te blijven. De Directie van de Rietveld wilt de hele academie verhuizen terwijl duizenden protest aantekenen - Het blijft spannend in de culturele sector van de Zuidas.

En wij? ook Wij zijn medeplichtig. Ik maak een geluidswandeling, jij luistert ernaar. Met elke stap dragen wij bij aan de geloofwaardigheid van de projectontwikkelaars. I talk the talk, you

walk the walk. en als je nu bij de beethovenstraat komt of al bent, kies dan de volgende track op je speler.

Track 3. Beethovenstraat

Steek de Beethovenstraat over – pas op voor die autos die doen allemaal net alsof dit geen zebrapad is! Loop rechtdoor op de rechter kant van de Prinses Irenestraat.

Dit is een rooms straatje. Na de Christus Geboortekerk op je rechterhand komt het St Nicolaascomplex. Het was gebouwd einde jaren 50 tijdens de na-oorlogse opbloei in de bouw van kerken. Een school voor jongens, een kapel en klooster. Later kwam er ook een meisjesschool erbij. Het St Nicolaaslyceum bestaat nog steeds, maar binnekort moeten ze verhuizen...

De Priesters van het Heilig Hart gaf les in deze school, en aan theologanten – paters in opleiding.

Bij de ingang van de school staat een beeld. Ik meende er St Nicolaas in te herkennen met 3 jongetjes in bad, maar op het 2de gezicht lijkt het meer op een paar mensen die anderen het hoofd proberen in te slaan. met boeken.

De architect was Lau Peters en terwijl de school van een soort is die je 100 maal eerder hebt gezien zie je in de ronde kapel een duidelijke verwijzing naar Le Courbusier's beroemde kerken. Het bakstenen flatgebouw ernaast was het klooster.

Sinds het vertrek van de kloosterlingen in 1998 zijn er hier een hoop dingen gebeurd. Zo'n mooi gebouw laat je niet leegstaan! De kapel werd gekraakt en gebruikt voor muziek en kunst performances, Het klooster was een tijd lang ateliers voor studenten van het Sandberg Instituut. Nu zit er de Premisela stichting. Boven in zit de Artist-in residence programma Vrije Ruimten Zuidas.

Je kunt de kapel ook van binnen bewonderen want het is de expositieruimte Platform 21 geworden terwijl de crypte daaronder is omgetoverd tot het Restaurant As, dat prijzig biologisch eten voorschotelt. Als je goed luistert kan je hun kippen en varkens horen en hun houtoven ruiken. Het lijkt hier heel landelijk, maar dit is geen plattelands weggetje, dit hoort óók bij de Zuidas en deze gebouwen en hun culturele bewoners moeten waarschijnlijk ook uiteindelijk weg.

Het klooster is heel mooi van binnen, sober maar met bijzondere details. De bakstenen zijn speciaal voor het gebouw gemaakt. Ze zijn voor het ronde trappenhuis achter zelfs groen geplazuurd.

Steek, na het klooster de weg over naar links, loop door tot het bruggetje aan je linker hand. Pauseer even op de brug om rond te kijken en kies dan de volgende track.

Track 4 Brug in Beatrixpark.

Loop door, en neem direct het volgende pad naar rechts.

Het BEATRIXPARK heete vroeger gewoon park zuid, ook ooit eens gepland door Berlage, maar dan op een andere plek. Het ontwerp, geïnspireerd op engelse tuinen is van Jacoba Mulder. Het park is geopend in 1938. Vergeleken met de Zuidplein is dit een andere planeet.

Parken zijn meestal ontworpen vanuit een beeldende en ruimtelijke benadering, maar het geluid van een park is minstens zo belangrijk.

Tuinen absorberen en filtreren geluid van de omringende stad. Bomen voegen galm toe die de scherpe geluiden afvlakken en het gevoel versterken van afstand tot de stad erbuiten.

Stromend water, en wind die door bomen, bladeren en bamboe waait creëren een zacht gordijn van ruis, dat geluid van buitenaf maskeert. De akoestiek van open ruimtes maken intieme gesprekken mogelijk. En geluiden van binnen in de tuin – vogelzang, stemmen of water – trekken onze aandacht door hun onvoorspelbaarheid. Het Beatrixpark is een mooi voorbeeld van zo'n klinkende tuin. Al kan je ook de snelweg en trein op de achtergrond horen.

Loop naar de lelievijver recht voor je. Neem plaats op een bankje als je dat wilt en kies dan de volgende track...

Track 5. Lelievijver

Een paar dagen geleden kwam ik hier een non tegen, zittend op een bankje te zonnen. Ze droeg een licht gouden mantel en haar gouden kruisje blinkte samen met haar gouden haar in de zon. Ze glimlachte naar alles om haar heen.

>goedemiddag, mag ik u een vraag stellen?

de non glimlacht, misschien knikt zij, of misschien niet.

> ik ben een geluidswandeling aan het maken voor de Zuidas, en ik wilde iets vragen aan u.

ze glimlacht nog steeds.

> vind u het beatrixpark een fijne plek?

nu knikt ze echt. ai, nu begint een lampje bij mij te branden - ze heeft natuurlijk een eed afgelegd – ze mag nooit praten, en zeker niet met een man zoals ik, zij is al lang getrouwd met de zoon van god.

> urm, mag ik vragen, wat u vind van de zuidas?

een blik van onbegrip bewolkt haar anders gouden gezicht.

> al die gebouwen, achter de spoor, de zakenmannen, de dokmodel, de nieuwe station, de bouwputten, de sloop van het st nicolaaskloster? stotter ik uit.

de mooie non kijkt me aan en haalt haar schouders op, alsof te zeggen: waar bemoei je je mee, jongeman? wat maakt het uit? het zegt mij allemaal niets.

en opeens kijkt ze weer in het oneindige, opnieuw met een glimlach.

> dank u wel, juffvrouw, er.. mevrouw, een hele fijne middag verder.

De volgende dag ben ik er weer, en ik zie iets blinken achter het bankje. een gouden lintje gewikkeld rond een rolletje papier. Ik trek het lintje eraf en ik rol het papiertje open. er staat een tekening van een paar lijntjes en iets daarnaast gestempelt.

Een boodschap van de non?
ik denk het niet.

er staat: This Way Brouwn.

Een routekaart. de non leidt ons... Kom, we gaan. We moeten, zo te zien, rond de vijver lopen tegen de klok in, over de houten brug daar lopen... door naar het pad en naar rechts.
over nog een betonnen brug...

over het pad tussen de bomen door (ik zag hier een keer mensen camperen tussen de struiken) Oh ja, we komen uit op het fietspad en dan moeten we naar rechts.

hier is rechts het kinderbadje, maar de tekening zegt dat we over het fietspad moeten steken naar links en dit tuintje in. Hier houdt de tekening op met een pijltje. Ik denk dat we gewoon door de kruidentuin moeten lopen,

Luister. Hier zijn er mensen aan het werk - aan het tuineren - misschien kunnen ze ons iets vertellen... Willem Smit, dit is een speciaal stukje van het Beatrixpark, toch?

(Willem Smit) ziektes

Is een stadstuin een tuin, of is het "groenvoorziening" zoals winkels en sportvelden ook voorzieningen zijn? daar is eindeloos over te discussieren - het rapport visie Zuidas van 2007 stelt een parkpaviljoen voor "om de levendigheid van het park te vergroten" - de Vereniging Vrienden van het Beatrixpark vinden juist dat het de "rust en groen" zijn die belangrijk zijn.

loop door langs het water

Het lawaai dat je nu hoort komt van Strand Zuid bij de RAI aan de overkant van het water.

als je bij het einde vd kade komt , draai naar rechts en loop vooruit. Kruis het fietspad en volg het pad door het park.

De levendigheid hoeft toch niet nog meer versterkt te worden? Vooral s'avonds en in het weekeind zijn er joggers, fietsers, wandelaars, voetbal, rugby en basketbalspelers, Thai Chi beoefenaars, Eigenaars van honden, vogels, katten en zelfs reuze hagedissen, badende kinderen, zon- en boomaanbidders, vrijers, vissers, jarige barbequers, mannen met vergrootglazen in het gras, zwervende zwervers, wildcampeerders, cruising singles, verdwalde touristen en uitrustende beurs-gangers. Je ziet mensen shorts en t-shirts dragen, maar ook bikinis, maatpakken, hoofddoekjes, baljurken, habijten... kortom, als er één publieke ruimte is op Zuidas is het hier.

ga links langs het fietspad terug richting klooster.

bij de weg voor het klooster moet je linksaf. loop tot het einde van het straatje. Daar zie je een betonnen trap.

ga de trap op, en ga zitten op het bankje links. kies dan de volgende track

Track 6 Bankje bij de trap.

Wat je meteen merkt is hoe hard de snelweg hier klinkt, en wat een oase van rust het Beatrixpark eigenlijk is.

Van hier kijk je uit over een andere deel van de Zuidas, op de linker kant heb je Vivaldi; het Ernst & Young gebouw en de KPN zendmast steken uit boven de bomen. Rechts komt er de Ravel wijk met kantoren, winkels en woningen.

Tussen ons en Vivaldi lopen een gracht, twee snelwegen, trein- en metrosporen. Hier ligt de sleutel tot de hele Zuidas – het Dokmodel, een voorstel waarin al deze wegen en sporen ondergronds zou moeten gaan.

Het Dok, een 1200 meter lange tunnel, is een heel gedurfte oplossing voor het probleem van de Ring. Het zou niet alleen de scheiding tussen het Zuid van de 20ste eeuw en de Zuidas van het 21ste opheffen, maar het zou ook 1 miljoen vierkante meter bouwgrond creëren voor kantoren, winkels en woningen. Met de verkoop van deze grond zou het project gefinancierd worden. De vastgoed ontwikkelaars smulde van het idee, vooral omdat het rijk voor een groot deel van het geld zou opdraaien, het is immers een infrastructuurle project?

het meest citeerde pluspunt van het Dok is dat dan ook het geluid van de snelweg en de trein zou verdwijnen, maar het zou naïef zijn om te denken dat het Dok alle geluidsoverlast uit zou bannen. Het geluid van een snelweg is heel vervelend, vooral als je er dichtbij woont, maar in ecologische zin zou je kunnen zeggen dat het toch een soort functie heeft: de ruis van de weg maskeert andere geluiden heel goed, Vliegtuigen bijvoorbeeld, die elke paar minuten over komen scheuren opweg naar Schiphol. En dan heb je ook de geluiden van de gebouwen van de Zuidas zelf – de WTC heeft een enorme airco op zijn dak, die veel lawaai maakt. Maar dat hoor je pas als het verkeer afneemt. Als de snelweg er niet meer is, gaan de nieuwe bewoners daar dan juist over klagen.

Loop nu naar rechts de helling af en loop verder langs het pad beneden

Komt het dok er überhaupt wel? er doen zoveel verhalen de ronde - Ik ga even bellen met iemand die er iets meer van weet.

(? Jan Willem, hallo met Justin. Wij lopen nu langs de A10, die nog bovengronds ligt. Je hebt het Dokmodel onderzocht toch?

<<rapport, participatie v gemeente – conclusie

uhu

vraagtekens over wat precies? ja ja

en hoe waarschijnlijk is het dat het dok eigenlijk komt?

<< andere grote project... komende 5 jaar >>

uh huh

ok, we weten voorlopig genoeg - dankjewel, (graag gedaan) daag.

Hier moeten we even naar rechts,

en daarna ga je links langs het fietspad tot aan het world trade center gebouw.

Als ik dit opneem is aan de linkerkant van het fietspad een grasveldje. Hier bouwt ING vastgoed Ontwikkeling B.V. een nieuw hoofdkantoor voor AkzoNobel. Misschien zie je het nu al verrijzen – je weet nooit hoe snel dat gaat. In ieder geval was dit tot voor kort nog een stukje park. Hier zijn meer dan 100 bomen gekapt – sommige stronken zie ik liggen naast de pad. De Vrienden van het Beatrixpark vechten voor een plek binnen het Zuidas project voor hun park. Over dit stukje zijn ze bijzonder strijdlustig geweest – Ze voeren een ecologisch gevecht op buurtniveau met brieven, via het internet en in de gemeenteraad: Mevrouw Munniksmá van de vereniging van vrienden:

(stekker)

tja, ik geloof dat dat stekker er niet meer uitgetrokken kán worden, maar moet de Zuidas niet haar ambities bijstellen gezien de huidige economische situatie??

Harry Wien van het Projectbureau.

< crisis treft ons – tis een bijzonder project – waar zit dan wel de voortgang? >

Hun focus ligt nu toch een beetje anders. Waar ze vroeger konden roepen: De Zuidas IS de markt! gaan ze nu samenwerken met de Vrije Universiteit, met scholen en sportverenigingen. Partijen die

minder gokken in het casino van de financiële markten. Wellicht komen er studentenwoningen in plaats van meer dure service appartementen – wie weet, misschien komt de crisis de leefbaarheid van de Zuidas ten goede. Maar moet het Zuidas concept nu helemaal veranderd worden?

< beeld creëren ... concept zal overeind blijven >

als je bij het WTC gebouw bent, loop erlangs naar links en ga door onder de bruggen van de Metro, de Spoor- en de Snelweg.

Na de laatste brug moet je de volgende track kiezen. maar doet je koptelefoon nu af en je luistert naar hoe het hier echt klinkt als je loopt.

Track 7. Spoorbruggen.

Na de bruggen neem je het fietspad naar rechts, langs het water.

Alle hoge gebouwen werpen lange schaduwen en de schaduwzijde van investeringen in het opwaarderen en metropoliseren van de stad wordt gevormd niet alleen door de aanhoudend vastgoedfraude schandalen, maar ook door controversieel investeringen in bijvoorbeeld oorlogvoering en bewapening. Tijd om even de radio aan te doen...

[Bij grote uitzondering: Financieel nieuws bij de VRZ. Leuk Hoor, had je vroeger een onschuldig ogende Postbankrekening, nu loop je ongevraagd met een knaloranje pas van de ING in je zak, en dan lees je een rapport van Profundo. Blijkt dat je spaargeld gebruikt is geworden voor beleggingen in bedrijven die kernwapens produceren. Nog leuker als je je geld door hun fondsen laat beleggen: clustermunitie en Antipersoons mijnen staan op de kaart. En ING is niet de enige. Nou ik begon dat geld allemaal op te tellen, maar ik was de tel kwijt. Je kunt je wel voorstellen hoeveel tonnen TNT je daarvoor zou kunnen kopen. Stel je voor dat je het op “ground zero” van Zuidas zou laten ontploffen. *Not a pretty sight!* Maar, jongens, niet bang zijn, dat gaat niet gebeuren. Al die wapens zijn al lang naar Verweggistan geexporteerd. *The war has been outsourced.* Wie weet staat op een of andere godvergeten plek aan de andere kant van de wereldbol een enorme krater, net zo groot als de Zuidas zelf. daaaag]

Bij de ingang van het station gaan we linksaf over de brug. Loop daarna naar rechts de debussylaan in en kies dan de volgende track.

Track 8 Debussylaan

Dit is het straatje met de hoogste concentratie "top architecten" De straten hier zijn zo smal dat een aantal architecten publieke ruimtes in hun ontwerpen hebben geïntegreerd.

Loop de trap op aan je linker hand, naast het rabobank kantoor.

Toyo Ito ontwerpte een aantal vides die breken door zijn gebouw heen, om verbindingen te maken tussen de binnen- en buitenwereld. Sommige zijn toegankelijk voor het publiek zoals de tuin hier beneden. Visueel straalt het geheel rust uit, met de bomen en de schaduw, auditief is het niet best gesteld – luister maar: vooral in de zomer is het constant gezoem van de airconditioning en andere machines van het gebouw heel erg sterk.

ga weer naar beneden en loop naar links door tot het einde van de straat.

Het gebouw op het eind is van Brauw Blackstone Westbroek, ontworpen door Erick van Egeraat, Misschien verwijzen de donkere brokken van de hogere verdiepingen naar Blackstone en de typografie beneden naar het wetboek maar voor mij is dit net de toren van Babylon zoals hij geschilderd is door Pieter Breugel de Oude, een apocalyptische visie van een opgegeven utopie, het einde van de geschiedenis is aangebroken, en men werkt toch door.

keer om en loop langzaam terug richting de ABN Amro gebouw.

Vanaf hier zie je heel goed hoe de trap naar boven slingert langs het Viñoly gebouw aan je linkerhand. Ook dit was oorspronkelijk bedoeld als een soort publieke ruimte, een weg naar een openbare tuin op het dak, maar het plan is om veiligheidsredenen afgeblazen.

je zou het kunnen zien als een teken van de problematiek van de publieke ruimte op de zuidoost, ofwel van elke stadsontwikkelings project.

Architecten zien zichzelf vaak als sociale ingenieurs, maar er gaan veel conflicterende belangen gemoeid met de ruimtelijke ordening van zo'n gebied. De hang naar veiligheid en controle in de openbare ruimte bijvoorbeeld. En met zulke bijzondere projecten wordt je

gedwongen samen te werken met mensen die gewoon heel veel geld willen verdienen, en die geen geduld hebben voor consultaties, milieurapporten en inspraakrondes.

De meeste steden zijn geleidelijk, in de loop van veel jaren ontstaan. Alledaagse conflicten, geschillen en compromissen beïnvloeden steeds de groei en vorming van de stad. In het geval van de Zuidas wil men een echte stad binnen 30 jaar neerzetten, maar een stad heeft toch eerst zijn mensen, zijn publiek nodig?

Uiteindelijk is het aan het publiek om openbare ruimtes te creëren, over te nemen of te openbaren.

zoals Constant het zei:

“de stad heeft de massa’s gecreëerd, alleen de massa’s kunnen de stad vormgeven.”

of zoals de Zuidas folders zeggen:

the city’s strongest asset is its people

De openbare ruimte moet niet alleen een verkeersweg zijn, het moet terug naar de oorsprong van de straat – een collectieve leefruimte waar alle publieke evenementen: markten, festivals, feesten, politieke demonstraties en individuele ontmoetingen plaats kunnen vinden.

Dat is inderdaad moeilijk voor te stellen op zo’n plein als het Mahlerplein hier, vaak leeg, winderig en een beetje kaal, maar ga maar zitten op een van de witte bankjes en kies dan de volgende track.

Track 9 Mahlerplein

Publieke ruimtes kunnen ook door geluid gemaakt worden.

We gaan even een denkexperiment doen. Doe even je ogen dicht...

Denk bijvoorbeeld aan een groep skateboarders. Behalve hun licht anarchistische gebruik van de ruimte zelf, vullen ze de ruimte met geluid- vooral met het slaan van skateboards op de grond. Het echo-ed sterk tussen de gebouwen. Het geluid tast de ruimte af, en tegelijkertijd werkt het als een soort territoriale markering. Het zegt luid en duidelijk: Dit is onze plek - kom meeskaten.

Laten we nu aan deze denkbeeldige skaters meer mensen toevoegen.

Er komt iemand een geluidssysteem opzetten.

muzikanten beginnen hun instrumenten te stemmen,
mensen komen kijken wat er aan de hand is.
in de verte nadert een grote groep mensen – ze zwaaien met
banieren. Ze roepen dingen die je nog niet kunt verstaan, maar ze
komen steeds dichterbij.

Een groep oudere dames met keurige borden: Waar is mijn
pensioen gebleven?
gevolgd door wat studenten en hun docenten: "Red de Rietveld"
roepen ze.

De Vrienden van het beatrixpark lopen achter hun aan met
electrische stekkers te zwaaien.

En hele bonte verzameling van jonge en oude mensen dragen
palmen en cactussen in potten, en een spandoek: Red de Hortus!

een blokfluit ensemble van de ravelsschool loopt mee.

daarna komen jongeren gekleed in het zwart met een groot
spandoek: Wees Creatief: Kraak de Zuidas Nu!

[Door transistor radio] Vrije Radio Zuidas. 95.1 FM hallo alle carnavalskrakers
en demonstranten. ze kunnen jullie mobieltjes verstoren maar RVZ blijft in de
lucht hoor! er zijn al ME busjes in de omgeving gesignaleerd, dus blijf lief voor
mekaar daar tijdens jullie optocht...]

[stem JB buiten alsof spreekt naar grote groep mensen]

Dames en Heren u heeft zojuist geluisterd naar Zuidas Symphony,
gespeeld door het VU orkest onder leiding van Daan Admiraal,
versterkt door protesterende burgers en met de stemmen van
onder anderen, Channa Boon en Yolande Harris. De Sponsors willen
benadrukken dat Zuidas Symphony een werk van fictie is. Elke
gelijkenis met de werkelijkheid is geheel toevallig. U kunt nu de
speler naar het uitgiftepunt terug brengen. Dit stuk is mede
mogelijk gemaakt door Soundtrackcities, Vrije Ruimten Zuidas,
Amsterdam Fonds voor de kunst, <HIER WEGLOPEN> Mondriaan
Stichting, Prins Bernhard Cultuurfonds, SNS Reaal Fonds, Stadsdeel
Zuideramstel, Projectbureau Zuidas, Amsterdam Bright City,
Vrienden van het Beatrixpark, Het orkest van de Vrije Universiteit,
Floortje, Harry Wien, Lennart Bak, Jan Willem Ris, Willem Smit, de
zwijgende non, en veel mensen uit de buurt.

